

Ökramm

ACC. N:R M. 12016:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sup. 80.
1.

Jag kan ej minn mig några ökramm på
invännan i andra socknar. Visserligen har
jag hört Bräupsborna benämnas "brups-
lingar" eller kanske "bräplingar", men detta
är också allt.

Ordspråk & Talesätt Även här i orten har talats
om att invännan i Färs härad (färsingarna)
hade grönt blod o. att de voro särskilt heta
i humör. Under minstingen o. skissen
kom ofta motsättningen mellan färsingar o.
gärsingar till utlopp o. vilka kalabaliker
gjorde ofta så rum.

Bärn Jag har hört en historia om Degbe-
born, när dom sålde sin säk o. potatis på
håsten och när dom sålde annat behöfde
köpa på väron. Degbeborn utom de ju en
ganska stor o. mager trakt, som gav vilig
lön för midsen. Degbeborn i gammal språkform

kallades mist "De-bjer". Alltså: När Laga-
bergsborna på hösten komma till grammsök-
mannen för att sälja sina produkter var de
kvarter o. mulliga o. när de tillspordes var-
den de varo svarade de med affektu-
s och försordighet. Laga-bjer. Huru när sedan
de haft sin läng o. där vintar och på vintern
dumsk att vad de haft på lager tagit slut
och att de behövde försä sig igen och när
de så tillfrågades för de hade kommit var
konar utskott och de svarade med frisk o-
lämplig röst: De-bjer.

Skämthistorier o. förhållande till andra byar.
När i saken gick många historier som skild-
rade grängar o. släktar o. motsättningar
mellan byar. Därskilt var markskattel-
fällens tvist på ofta grängarna pådramat
mot slättbyarna med sina förskämda saker.

Träbalar o. trispannar, lioskaff, stegar o. dyg.
Desse handelsmän kallades ofta "stamman".
En historia lyder så här: "En gäng kom
en kväll till en bonde på slätten och fick
målteri här. Han blev också bjuden på kon-
st, vilken ^{han} såsom varande som sig o. kring
sig" inte tackade nej till. Det målaren be-
stod av förmåla inte historier, men på bor-
det stod även ett litet fat med hemlagad
sallad, stark o. präktig. Gängens förför
inte vad detta var för någonting, men trodde
de var någon slags gröt och tänkte gripa
in på kalas. Han tog sig en matfisk full
av fatet o. stopade i munnen. De här var ju
ifriga vidare för gängen, han kastade
skallen för upp från borden och skrek: "Den
slåbageriet jag aldrig mer smaka."

Skänthistorier m. m. Ett talerakt, g. så
ofta förkommande, är detta: "Samla mule".
Detta skulle betyda, att om ett arbete mallas
färdigt på en uppställ, och den som är kom-
kommen med något som motparten har
svårt att geast svar på, och denna sist-
nämnde samlar sig lite o. funderar, så "sam-
lar han mule".

För hälsat det ofta att man talade om, att
idisslande tjue, för o. för "Tabad" "broked".
De hade då uppträffat att idissla, blevo slöa
och viliga, de hade de färdigast varit ~~sejda~~

hon tyckte väl att det gubbarna talade om
var intressant, hon stannade mitt på gatan
med en kaffskopp i handen. Burens husbon-
de gick dit på henne, o. sade till: "Du ta-
lar du babbelt, kistest." Burens kistest
blev inte så lätt övertögs, höll fram sin
kaffskopp o. sa: "Ja så har ja väl kaffet
o. ta kistest i." Och nu var det husbonden
som blev övertögs. Burens historia är från
Engsjö by i Åhus socken

En annan historia. En bonde i Åhus-
sockens by skulle köra till Kiviks mark-
nad. Det var på morgonen marknadsdagen
hans gummor skulle åka med, hon var för-
sigkladd o. väntade ute på gatan och bon-
den var sysselsatt med att sprämma hästar
för fjäderrogarna och kom var stund för-
tällda att kom det nu är nu borarna

men vil inte lyckats få någon marknad-
skypst, än på gården d. följande bonden, som
han skulle köpa till Kiviks marknad.
Gubben sig upp och svarade: "Vä ge om jag
vet ad." Och den stackars nabon fick
inte bättre besked, och inte fick han äga med
till marknad heller. Gubben hette Per Wil-
helmsen och historien förligger ännu
i Boglehem där man ännu säger: "Vä ge
om je vet ad" och Per Wilhelmsson när
han köpte till Kiviks marknad.